

கோபமும்

அன்பும்

கோபமும் அன்பும்

சகோ. டென்னிஸ் கார்மர்
(1995 - Herald Magazine)

English version :

Herald Magazine - 1995

Tamil Translated by :

www.foodfornewcreature.com

கோபமும் அன்பும்

“நீங்கள் கோபங்கொண்டாலும் பாவஞ்செய்யாதிருங்கள்,
சூரியன் அஸ்தமிக்கிறதற்கு முன்னாக உங்கள் எரிச்சல்
தணியக்கடவது.” — எபேசியர் 4:26

அகராதியின்படி, கோபமானது அதிருப்தி அல்லது வெறுப்பை வெளிப்படுத்தும் கடுமையான ஓர் உணர்ச்சி என வரையறுக்கப்படுகிறது. இது ஆக்கப்பூர்வமானதாகவும் இருக்கலாம், அழிவுகரமானதாகவும் இருக்கலாம். சுயத்தை அன்புகூருவது, சுய-மேட்டிமை அல்லது சுய-சித்தம் என்பவைகளால் கோபம் தூண்டப்படும்போது, அது அருவருக்கத்தக்க கோபமாக மாறுகின்றது. ஆக, “எது என்னைக் கோபப்படுத்துகிறது?” என்பதே நம்மை நாம் கேட்டுக்கொள்ள வேண்டிய கேள்வியாக இருக்கின்றது.

நாம் கோபமாக இருக்கும்போது, நம்மைத் தவிர மற்ற அனைவரையும் அல்லது எல்லாவற்றையும் குற்றம் சாட்டுகிறவர்களாய் மாறிவிடுகிறோம்: “அவள் இப்படிச் சொல்லாமல் இருந்திருந்தால், நான் கோபப்பட்டிருக்க மாட்டேனே” அல்லது “அவர் வேறொருவருக்குக் கவனம் கொடுக்காமல், எனக்கு அதிக கவனம் கொடுத்திருந்தால், நான் கோபப்பட வேண்டியதில்லையே” என்பது போன்று நாம் அடிக்கடி கூறுவோம். ஆம், நம்மைச் சுற்றியுள்ள வெளிப்புற விஷயங்கள் நம்மைப் பாதிக்கின்றன என்பதில் எந்தச் சந்தேகமுமில்லை, இருப்பினும் அவை நம்முடைய கோபத்திற்கான ஆதாரமாக/காரணமாக (source)

இருப்பதில்லை. இன்று
உலகில், நம்
ஒவ்வொருவருக்குள்ளும்
இருக்கும் உள்ளார்ந்த
பாவமே கோபத்திற்கான
ஆதாரமாக இருக்கின்றது.

அதாவது, நமது சுயநலத்தை, நம்மைப் பற்றிய மனமேட்டிமையான சிந்தையை (ego), வாழ்க்கையில் நமது நிலையை உயர்த்திப் பிடிப்பதற்கான நமது சொந்த வாஞ்சைகளே கோபத்திற்கு ஆதாரமாக மாறுகின்றது.

“ நியாயமில்லாத வாழ்க்கை!” என்று நாம் அடிக்கடி நொந்துகொள்வதுண்டு. “எனக்கு மட்டும் ஏன் பதவி உயர்வு கிடைக்கவில்லை? அதைப் பெற்றுக்கொண்ட நபரைப் போலத்தான் நானும் நன்றாக வேலை செய்தேன், சொல்லப்போனால் நான் அவரைக்காட்டிலும் இன்னும் கடுமையாகவே வேலைசெய்கிறேன், இருப்பினும் எனக்குப் பதவி உயர்வு கிடைக்கவில்லை,” அல்லது, “நான் மட்டும் ஏன் அடிக்கடி நோய்வாய்ப்படுகிறேன்” என்பது போன்று நாம் எண்ணியிருப்போம். சில சமயங்களில், நோய்வாய்ப்பட்டே களைத்துப்போயிருப்போம். இந்த மனப்பான்மை நமக்குள் கோபத்தையும் வெறுப்பையும் உண்டாக்கச் செய்துவிடுகின்றது.

சில சமயங்களில் நமக்கு, சந்தோசப்படுகிறவர்களுடனே சந்தோஷப்படுவது என்பது மிகவும் கடினமான காரியமாக இருக்கின்றது. உதாரணத்திற்கு: மற்றொருவருக்கு அவர்களின் வாழ்க்கையில் ஏதாவது நல்லது நடந்திருக்கும், அதேசமயம் நாமோ மிகவும் கசப்பான ஏமாற்றமொன்றைச் சந்தித்திருப்போம், இந்த மாதிரியான சூழலில், (மனப்பூர்வமான) மகிழ்ச்சியின் உணர்வை வெளிப்படுத்துவதற்கும், அந்தச் சகோதரன் அல்லது சகோதரியின் சந்தோஷத்தில் பங்குகொள்வதற்கும் நமக்குச் சிரமமாக இருக்கும்.

நான் சிறுவனாக இருந்தபோதும், வளரும்போதும் வாழ்க்கை மிகவும் கடினமான ஒன்று என்று நினைத்தேன். நான் பெரியவனானபோதோ, வாழ்க்கை இப்படிக் கடினமாக இருப்பதற்கு ஒரு காரணம் இருப்பதாக நான் உணர்ந்தேன். நாம் ஒரு சாபத்தின் கீழாக வாழ்கிறோம், அது இன்னும் வாழ்க்கையைக் கடினமான ஒன்றாக்குகிறது. ஒருவேளை இது எளிதாக இருந்தால், யார் வேண்டுமானாலும் செய்யலாம்.

ஆக, தேவனுடைய சித்தத்திற்கு நம்மை முழுவதுமாக அடிப்பணிய செய்யும்போதுதான் பாரம் குறைகின்றது, காரியங்களைச்சமக்கவும் எளிதாகத் தோன்றுகிறது.

பெரும்பாலும், நமக்குள் இருக்கும் ஏதோவொரு பிரச்சினையினால்தான் கோபம் ஏற்படுகின்றது. நாம் விரும்புவதை நாம் விரும்பும்வேளையில் பெறத் தவறும்போது, கோபம் அங்கே பளிச்சிடுகிறது. சிலசமயம் நமக்குக் கிடைக்க வேண்டும் என்று நாம் நினைக்கும் அடையாள, அங்கீகாரம் நமக்குக் கிடைக்காமல் போகும்போதும் கோபம் வெளிப்படுகின்றது. சில சமயங்களில், தாழ்வு மனப்பான்மையினாலும் கோபம் ஏற்படுகின்றது.

கோபம் சீறுவதிலேயே ஆரம்பமாகிறது

நாம் அழுது ஆர்ப்பாட்டம் பண்ணினால், நமக்கு உணவளிக்கப்படும், நம் விருப்பங்கள் நிறைவேறும் என்பதை நாம் பச்சிளங் குழந்தைகளாக இருக்கும் போதே, அதாவது,

வாழ்க்கையின்

வெகு

ஆரம்பத்திலேயே

கற்றுக்கொள்கி

றோம். அந்தப்

பாடத்தை

மறப்பது

கடினமாக

இருக்கின்றது.

சில நேரங்களில் நாம் பெரியவர்களாகி பிறகும் கூட, “நான் ஒன்றும் கண்ணுக்குத் தெரியாதவன் அல்ல, நானும் ஓர் உண்மையான மனிதன்தான்” என்பதைத் தெரிவிப்பதற்கு நாம் சத்தமிட எத்தனிக்கிறோம். நம்முடைய தேவைகள் நிறைவேறுவதற்காக அமளி ஆர்ப்பாட்டம் செய்ய விரும்புகிறோம். நமது தேவைகள் நிறைவேறாத போது, நமக்கு வரும் கோபமானது மனக்கசப்பான ஏமாற்றத்திற்கு வழிவகுக்கிறது.

சில நேரங்களில் நமக்கு மிகவும் முக்கியமான விஷயங்களாக இருக்கும் இம்மைக்குரிய தேவைகளோ ஆவிக்குரிய விஷயங்களோ, சரியான நேரத்தில் கிடைக்காதுபோகும்பட்சத்தில், நாம் மனச்சோர்வடைந்து விடுகிறோம். பின்னர், இந்த ஏமாற்றங்கள் எத்தனை காலத்திற்குத் தொடருமோ அல்லது ஒருக்காலும் அவை எனக்குக் கிடைக்காதோ என்று நாம் பயப்பட ஆரம்பிக்கிறோம். இந்தப் பயமானது தேவனை நம்புவதற்குப் பதிலாக, தன்னையோ அல்லது மற்ற மனிதர்களையோ நம்ப முயற்சிப்பதால் வரும் வினையாகும். இது தேவனுக்காகவும் அவரது ஏற்றக்காலத்திற்காகவும் காத்திருக்காமல் போவதினால் ஏற்படுகின்றது.

பல நேரங்களில், நாம் எதிர்பார்க்கும் அரணையும் பாதுகாப்பையும் (safety and security) தேவனால் மட்டுமே வழங்க முடியும்.

போகப்போக, இந்தப் பயம், நமது தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்வதற்கான நமது வாஞ்சையோடுசேர்ந்துகொண்டு, கிளர்ச்சிக்கு/கலகத்திற்கு வழிவகுக்கும். இப்படியாக, நமது வழியில் குறுக்கே வருகிறவர்கள்மீதோ அல்லது நமது தனிப்பட்ட உள்நோக்கத்துடன் ஒத்துப்போகாதவர்கள்மீதோ நமக்குக் கோபம் ஏற்படும். நமக்காக நாமே உருவாக்கிய இந்தத் தனிப்பட்ட உள்நோக்கத்தை நிறைவேற்றுவதற்கு உதவக்கூடியவர்களை மட்டுமே நாம் நாடத் தொடங்குவோம். விரைவிலேயே நாம்,

நிறைவேற்றவே முடியாத கோரிக்கைகளை முன்வைக்க ஆரம்பித்துவிடுவோம்.

இந்தக் கோபத்திற்கு அடித்தளமாக இருந்த பயத்தை விடவும் இந்தக் கோபம் நம்மைக் குறைவாகவே காயப்படுத்துகின்றபடியால், நாம் அதை அருவருத்தாலும்கூட, தொடர்ந்து அந்தக் கோபத்தைப் பிடித்துத் தொங்கிக்கொண்டிருப்போம். கோபத்தின் சிற்றங்கள் நமக்குள் ஆழமாக இருக்கும் வலியைத் தணிக்கச் செய்கின்றன. ஆகவே, ஒரு பொய்ப் பிம்பத்தில், நம் சொந்த சூழ்நிலைகளை நாம் கட்டுப்படுத்த வல்லவர்களாயிருக்கிறோம் என்ற பாதுகாப்பு உணர்வை இந்தக் கோபம் நமக்குத் தருவதாய் உணர்கிறோம்.

கோபத்தைத் தவறாக கையாளும் மூன்று வழிகள்

1. **முதலாவது:** **விரைவாக அல்லது மேலோட்டமாக ஒப்புக்கொள்வது** (*quick or shallow confession*). இதில் நாம் என்ன செய்வோம் என்றால், பழியை ஏற்றுக்கொள்வோம், ஆனால் பிரச்சினையைக் கண்டுகொள்ளாமல் புதைத்துவிடவே முயற்சிப்போம், அதாவது, கெட்ட கோபத்திற்கு உண்மையாக வருந்தாமல் கடந்துபோக முற்படுவோம் அல்லது சூழ்நிலையையும், ஏன் முதலில் கோபமடைந்தோம் என்பதையும் ஆராய்ந்துபார்த்து, நமக்குள் இருக்கும் கெட்ட உணர்வுகளைச் சரிசெய்ய முயற்சிக்க மாட்டோம். அதற்கு நாம் “இது என் சுபாவம். என்னால் ஒன்றும்செய்ய முடியாது” என்று கூறிடுவோம்.
2. **கோபத்தைத் தவறாகக் கையாளும் இரண்டாவது வழி:** **அடக்கி வைப்பது** அல்லது 'ஒன்றும் பிரச்சினையில்லை, எல்லாவற்றையும் மன்னித்தாயிற்று' என்று கூறி **கோபம் இல்லாததுபோல் காட்டிக்கொள்வதாகும்** (ஆனால்

உண்மையில் அவ்வாறு இல்லாமல்,
உள்ளுக்குள் கோபத்தைப் பெற்றிருப்பது).
கோபத்தை இப்படியே அடக்கி அமுக்கி
வைத்துக்கொண்டே இருந்தால், அது
பின்னாளில் மன அழுத்தத்திற்கு

வழிவகுத்திடும் என்று சொல்கிறார்கள். “ நம்முடைய கோபத்தை அடக்கி, அதை நமக்குள்ளாக உட்புகுத்துவதன் விளைவாக மன அழுத்தம் ஏற்படும்.” (Depression can be defined as “anger turned inwards.”) கோபத்தை உள்ளே அடைத்து வைக்கிறோம், ஆனால் அது அங்கே புளித்துப்போய், கெட்டுப்போக ஆரம்பித்து, நமது இருதயத்தையே சீரழியச் செய்துவிடுகின்றது. சிறிது காலம் கழித்து, நாம் கோபம் என்ற உணர்ச்சியையே உணர மாட்டோம்; இதற்காக நாம் ஒரு பெரிய விலை கொடுக்க வேண்டியிருக்கும். இதன் விளைவாக, கோபம் எனும் உணர்வை இழப்பதோடு கூட, சந்தோஷம் எனும் உணர்வையும் இழந்துவிடுவோம். இப்படியாக நீங்கள் எல்லா உணர்ச்சிகளையும் உள்ளுக்குள் அடக்கி வைத்து அடக்கி வைத்து, ஒரு சமயத்தில் நீங்கள் வலியோ மகிழ்ச்சியோ என எதையும் உணராமல் போய்விடுவீர்.

3. கோபத்தைத் தவறாக கையாளும் மூன்றாவது வழி: **வெடித்துச் சிதறுவது**. மேற்சொன்ன பிரகாரம் கோபம் நீண்ட காலமாக

அடக்கி வைக்கப்பட்ட பிறகு, அது புளித்துக்கெட்டுப் போய், பின்னாட்களில் ஒன்றுமே இல்லாத ஏதோவொரு சிறு விஷயத்தினால் தூண்டப்பட்டு, வெடித்துச் சிதற வாய்ப்புண்டு. இந்த வெளிப்பாடுகள் ஒருபோதும் ஆக்கபூர்வமான கோபமாக இருக்காது, மாறாக எப்போதும் அழிவுகரமானவையாகும்.

கோபத்தை நாம் எதற்கு மற்றும் எப்படிப் பயன்படுத்துகிறோம்

1. **சுயத்தை / சுய பிம்பத்தைத் தற்காத்துக்கொள்வதற்காக கோபத்தைப் பயன்படுத்துகிறோம்** (a means of self-protection). சவுல் இராஜாவிடம் அவருடைய இராஜ்யம் அவரிடமிருந்து பிடுங்கப்பட்டு, தாவீதுக்குக் கொடுக்கப்படும் என்று அவருக்குச் சொல்லப்பட்டபோது, அவர் தன்னுடைய சுய பிம்பத்தைத் தற்காத்துக்கொள்ள கோபத்தைப் பயன்படுத்தினார். சவுல் தன் தவறான வழிகளில் இருந்து மனந்திரும்புவதற்குப் பதிலாக, தன்னை மேம்படுத்திக் கொள்வதற்கான வழியைக் கண்டுபிடிப்பதற்குப் பதிலாக, தாவீதைக் கொல்ல திட்டம் தீட்டினார். அவர் தனது அரசு பதவியைப் பாதுகாக்க முயன்றார். அவர் தனது சுய பிம்பத்தையும், தன்னைப் பற்றின மற்றவர்களுடைய பிம்பத்தையும் பாதுகாக்க முயன்றார்.

யோனா இன்னொரு உதாரணமாவார், அவர் தனது சொந்தக் கருத்தை உயர்த்திப் பிடிப்பதற்காக (தன்னைத் தாழ்த்திக்கொள்ளாமல்) மிகவும் கோபமடைந்தார். தேவன் யோனாவிடம் நினைவேயைத்

தண்டியாமல் தப்பவிட்டு, அதை அழிக்க மாட்டேன் என்று சொன்னபோது, தான் நினைவேக்கு அனுப்பப்பட்டதன் நோக்கமே அவர்கள் மனந்திரும்ப வேண்டும் என்பதற்காகத்தான் என்பதை மறந்த யோனா கோபமடைந்தார். “மக்கள் என்னை நம்ப மாட்டார்கள்” என்பதே அவரது எதிர்வினையாக (*reaction*) இருந்தது. கோபத்திற்கு இடம்கொடுப்பவர்கள், பெரும்பாலும் தேவன் எந்த நோக்கத்திற்காக அவர்களுக்கு அனுபவங்களை அனுமதிக்கின்றாரோ அந்த உண்மையான நோக்கத்தையே இழந்து விடுகிறார்கள் (*miss the true purpose*).

2. பெரும்பாலும் நாம் **இன்னொருவர் மீது பழிபோட முற்படுவதன்** மூலமாக நமது கோபத்தைக் கையாள முயற்சிக்கிறோம். தாவீதை அழிப்பதற்கான சவுலின் திட்டம் தோல்வியுற்றபோது, அவர் யோனத்தானை நோக்கி, “அடிபணிய மறுத்த கலகக்காரப் பெண்ணின் குமாரன் நீ” (1 சாமு. 20:30 – *TAERV*) என்று கூறினார். தாவீதைக் கொன்று தனது இராஜ்யபாரத்தைக் காப்பாற்றும் தனது திட்டம் தோல்வியடைந்ததால், சவுல் கோபமடைந்தார். அதற்குத் தன்னுடைய சொந்தக் குமாரன் மீது பழி சுமத்தினார்.

யோனத்தான் தனது சொந்த குமாரனாகவும் இருக்கிறார், அவர் மேல் தனக்கும் பொறுப்புள்ளதை ஏற்க மறுத்த அவர், “நீ இப்படி இருப்பது என் தவறு அல்ல, அது உன் தாயின் தவறு” என்று தன் மனைவியின்மீது பழி சுமத்தினார். கோபத்தின்போது, நாமும் அடிக்கடி, நம்மைத் தவிர மற்றவர் மீதே பழி சுமத்த முயல்கிறோம்.

3. **கோபத்தைப் பயன்படுத்தி நம்மைச் சுற்றிலும் ஒரு தற்காப்பு வளையத்தை உருவாக்குகிறோம்.** நாம் அதை 'முள்ளம்பன்றி விளைவு' (*the porcupine effect*) என்று அழைக்கலாம்: தன்னை எதிரிகள் தாக்க வரும் போது, முள்ளம்பன்றி ஒரு பந்துபோல சுருண்டுகொண்டு, பாதுகாப்பிற்காக தன்னிடம் உள்ள முட்களை வெளியே நீட்டிக் காண்பிக்கும். தனது எதிரிகள் மென்மையான தனது அடிவயிற்றுச் சதைப் பகுதியை தாக்க நேரிட்டால், தனக்கு அது ஆபத்து என்பதை அது அறிந்திருக்கிறபடியால், அவ்வாறு அது செய்கின்றது. அதேபோலத்தான் நாமும், கோபத்தில் பெரும்பாலான சமயங்களில், மற்றவர்கள் நமது பலவீனங்களை நெருங்கி வந்து பார்க்காதப்படிக்கு, நாம் கூர்மையான சுடுசொல் (*sharp sarcasm*) அல்லது கூர்மையான வெடுக்கென்ற பதில்களைப் (*sharp short answers*) பயன்படுத்தி நம்மைச் சுற்றிலும் ஒரு தற்காப்பு வளையத்தை உருவாக்கிக் கொள்கிறோம். மக்களுக்கு நம்மைப் பற்றி தெரிந்துவிட்டால், அவர்களுக்கு நம்மைப் பிடிக்காமல் போய்விடுமே என்ற பாதுகாப்பின்மை (*insecurity*) மற்றும் பயத்தின் அடிப்படையில் இது ஏற்படுகின்றது.

கோபத்தை நாம் எப்படிக் கையாளலாம்

1. நாம் செய்ய வேண்டிய காரியங்களில் ஒன்று, கோபப்படுவதற்குத் தாமதம் காட்ட கற்றுக்கொள்வதாகும். நாம் ஒரு நல்ல காரணத்திற்காகத்தான் கோபப்படுகிறோமா என்பதைப் பொறுமையாக நிதானிக்க வேண்டும்.

(கெட்ட) கோபத்தை மேற்கொள்வதற்குத் தேவையான குணலட்சணம் பொறுமையாகும். அதற்கென்று நாம் மந்தமாக அலட்சியம் காட்டக்கூடாது / கண்டுகொள்ளாமல் விட்டுவிடக்கூடாது. கோபத்திற்கான சூழ்நிலையில், அதன்மீது ஒரு போர்வையைப் போட்டு மூடி விட்டு, “ஒன்றுமில்லை எல்லாம் சரியாகிவிட்டது, நான் கோபப்படப் போவதில்லை” என்று வெறுமனே கூறுவதால், எந்தப் பயனுமில்லை. வேதாகமத்தின்படி சொல்ல வேண்டுமானால், அன்பு என்பது மேம்போக்காக, அலட்சியமாக இருக்காது. சூழ்நிலை சம்பந்தமான உண்மை நிலவரங்களைச் சரியாகப் புரிந்துகொள்ளவும், மற்றவர்கள் என்ன சொல்ல வருகிறார்கள் என்பதை உறுதிப்படுத்திக் கொள்ளவும், கேள்விகளைக் கேட்டுத் தெளிவுப்பெற்றுக்கொள்ள வேண்டும். அதற்குப் பிற்பாடு,

(சத்தியம் அல்லது நீதி சம்பந்தமான) ஒரு கொள்கை சம்பந்தப்படவில்லையென்றால், சந்தேகத்தின் அனுகூலத்தை (benefit of the doubt) எதிர் தரப்பினருக்கு நாம் அருள வேண்டும் (அன்பே அடிநாதமாக இருக்க வேண்டும்).

2. நாம் செய்யக்கூடிய இரண்டாவது விஷயம், **கோபம் வரும்போது சிந்தனையை மாற்றிக்கொள்வதாகும்** (change our thinking). நம்மால் நமது உணர்வுகளை மாற்ற முடியாது, ஆனால் நமது எண்ணத்தை மாற்ற முடியும். கோபப்படுவதற்குப் பதிலாக, நமது சிந்தனையை வேறொரு திசையில் நோக்கிப் பயணிக்கச் செய்யலாம், அதாவது, 'இப்போது எது என்னைக் கோபப்பட வைக்கின்றது?' என்பதை நமக்குள்ளாக நிதானித்துப் பார்க்க முயற்சி செய்யலாம். இந்தப் புதிய சிந்தனை முறை நமது கோபத்தை நல்வழியில் கட்டுப்படுத்த உதவிடும்.
3. இவ்வுலக காரியங்கள் அனைத்துமே அநித்தியமானவை (temporary) மட்டுமே என்பதை நமது மனதில் ஆழப் பதிய வைப்பது அடுத்த வழியாகும். கிறிஸ்துவால் சிலுவையைச் சுமந்துசென்று, அதிலேயே அறையப்பட முடிந்தது, ஏனென்றால் அது ஒரு தற்காலிக நிலை மட்டுமே என்பதை அவர் உணர்ந்திருந்தார். நமக்கு வரும் திட்டிகள் (பழிகள்), குட்டுகள், ஏமாற்றங்கள் என எல்லாமே தற்காலிகமானவை / அநித்தியமானவை. (பொறுமையாக கடந்து செல்வோமாக.)

கோபங்கொண்டாலும் பாவஞ்செய்யாதிருங்கள்

“நீங்கள் கோபங்கொண்டாலும் பாவஞ்செய்யாதிருங்கள், சூரியன் அஸ்தமிக்கிறதற்கு முன்னாக உங்கள் எரிச்சல் தணியக்கடவது; பிசாசுக்கு இடங்கொடாமலும் இருங்கள்” (எபே. 4:26, 27). நாம் “கேட்கிறதற்குத் தீவிரமாயும், பேசுகிறதற்குப்

பொறுமையாயும், கோபிக்கிறதற்குத் தாமதமாயுமிருக்க” கற்றுக்கொள்ள வேண்டும் (யாக்கோபு 1:19). தேவன் நமக்கு இரண்டு காதுகளையும், ஒரு வாயையும் கொடுத்ததற்கு ஒரு காரணம் இருக்கிறது. ஆனால், நாமோ, பெரும்பாலும் பிறர் சொல்வதைச் செவிக்கொடுத்துக் கேட்பதில்லை, பொறுமையில்லாமல் விரைவாகப் பேசிவிடுகிறோம், அதிலும் கோபப்படுவதற்கோ முன் வரிசையில் வெகு ஆயத்தமாக நிற்கிறோம்.

- எபேசியருக்கு எழுதின நிருபத்தில் நாம் கோபப்படலாம் என்று கூறப்படுகிறது. கோபம் எனும் ஓர் உணர்ச்சியைத் தனியே பார்த்தால், அது சரியோ தவறோ அல்ல, ஆக்கபூர்வமானதோ அல்லது அழிவுகரமானதோ அல்ல – அதற்குப் பின்னுள்ள உள்நோக்கமே அதன் தன்மையை நன்மையென்றோ தீமையென்றோ மாற்றுகிறது. அப்படிக் கோபம் தவறு என்று கூறிவிட்டால், தேவன் பாவம் செய்தார் என்றாகிடும்; ஆனால் அதற்கு வாய்ப்பே இல்லையே. தேவன் கோபமடைந்தார் என்று நாம் வேதாகமத்தில் பல இடங்களில் வாசிக்கின்றோம். இயேசுவும் கூட பரிசேயர்களிடம் கோபத்தைக் காட்டினார். ஆக, கோபப்படுவது தவறல்ல.

அதற்குப் பின்னுள்ள
உள்நோக்கமே
காரியமாகும்.

நமக்கோ பிறருக்கோ தீங்கு விளைவிக்கும் கோபம் ஒருக்காலும் சரியான கோபம் அன்று. ஒரு கெட்ட அல்லது மோசமான வார்த்தை பேசப்படும்போது, அதனை அலட்சியத்துடன் கேட்கும் அல்லது களிப்புடன் சிரிக்கும் ஆவியைக் காட்டிலும் அதன்மேல் வெறுப்புடன் கோபம்கொள்ளும் ஆவி எவ்வளவோ மேல். நம் கோபம் அன்பினால் தூண்டப்பட்டால் அது மிகவும் சிறப்பாக இருக்கும்.

நம் கோபம் அன்பினால் தூண்டப்பட்டு, அன்பினால் கட்டுப்படுத்தப்படவும் வேண்டும். அன்பு கோபத்தைத் தூண்டினாலும், அன்பு அதனைக் கட்டுப்படுத்தும் சக்தியாக இல்லாவிட்டால், கோபம் கட்டுப்பாட்டை இழந்து மோசமான விளைவுகளை உண்டுபண்ணிவிடும்.

- எபேசியரில் காணப்படும் நமது ஆதார வசனம் நமக்குச் சொல்லும் இரண்டாவது விஷயம், “பாவஞ்செய்யாதிருங்கள்” ஆகும். கோபத்தைக் கட்டுப்படுத்தாமல் விட்டுவிடுவதன் மூலமாக நாம் பாவம் செய்வதற்கு ஏதுவுண்டாகிறது.
- அதனைத் தொடர்ந்து, “சூரியன் அஸ்தமிக்கிறதற்கு முன்னாக உங்கள் எரிச்சல்தணியக்கடவது” என்று பரி. பவுல் கூறுகிறார். வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், நாம் கோபத்தை அடக்கி பூட்டிப் பாதுக்காத்து வைக்கக்கூடாது. நாம் மனந்திரும்பி, விரைவாக கோபத்தையும் அதன் காரணத்தையும் நன்கு ஆராய்ந்து பார்த்து, விஷயத்தைச் சரிசெய்து விட வேண்டும், அதனைக் குடியிருக்கச் செய்யக்கூடாது.
- இறுதியாக, பவுல், “பிசாசுக்கு இடங்கொடாமலும் இருங்கள்” என்று முடிக்கிறார். ஏற்கனவே பார்த்தபடி, கோபத்தோடு கொப்பளிக்கும் உணர்ச்சிகளை உள்ளுக்குள் அடக்கி பூட்டி வைத்து, போகப்போக இருதயத்தைக் கெட்டுப்போகச் செய்யும் நிலைக்குச் சென்றிட நாம் பிசாசுக்கு

இடம்கொடுத்தால், பின்னர் அவன் நம்முடைய ஜெப
வாழ்க்கைக்குத் தடை உண்டுபண்ணி,
உணர்ச்சியற்றவர்களாக மாறும் நிலைக்குத் தள்ளிக்கொண்டு
போய்விடுவான்.

முடிவுரை

உங்கள் குழந்தைகளுக்கு ஒருபோதும் கோபப்பட
வேண்டாம் என்று கற்றுக்கொடுக்காதீர். மாறாக,
“கோபங்கொண்டாலும் பாவஞ்செய்யாதிருப்பது” எப்படி
என்பதைக் குறித்து அவர்களுக்குக் கற்றுக்கொடுங்கள்.

தேவன் தாயே கிரு்த வார்த்தைகளை ஆசீர்வதிப்பாராக.

ஆமென்!

பின்குறிப்பு

கோபம் எனும் உணர்ச்சி தனியே சரியோ தவறோ அல்ல, தேவனும் கர்த்தரும் நீதியினிமித்தமாகவும், அன்பினால் தூண்டப்பட்டும் கோபமடைந்துள்ளனர். இப்படியிருக்கும்போது, உங்கள் குழந்தைகள் எளிதில் கோபம்படும்போது, அவர்களை வசைப்பாடி அவர்களை மனதளவில் பாதிப்பதைய செய்யாமல் (*psychologically harm them*), பெற்றோராய் நாம் நமது பிள்ளைகளைக் கோபம் கொண்டாலும் பாவம் செய்யாதிருப்பது எப்படி என்று அன்போடு எடுத்துக்கூறி வழிநடத்திடுவோமாக.

வாசகரின் பயன்பாட்டிற்காக, கோபம் சம்பந்தப்பட்ட சில வேத வசனங்களுக்கான சகோ. ரசல் அவர்களின் விளக்கங்களை (EBC) ஒங்கே பதின்கூறோம்:

எபே. 4:26 - நீங்கள் கோபங்கொண்டாலும் பாவஞ்செய்யாதிருங்கள்; சூரியன் அஸ்தமிக்கிறதற்கு முன்னாக உங்கள் எரிச்சல் தணியக்கடவது;

எபே. 4:26 - "நீங்கள் கோபங்கொண்டாலும்.."

தவறானவைகளுக்கு எதிராக, தேவன் போன்ற ஓர் அதிருப்தியும் எதிர்ப்பும் கொண்டிருப்பது. R439:4 சத்தியத்தின்மீதான அன்பும், தேவன்மீதான அன்பும், தவறுகளால் வஞ்சிக்கப்படும் ஜனங்களுக்கான அன்பும் கோபத்திற்கான காரணமாக இருக்க முடியும். R439:2 ஒரு பரிபூரணமான மனிதன், தீமையினிமித்தமாகவோ அநீதியினிமித்தமாகவோ கோபமாக இருக்கலாம், ஆனால் அவன் தனது கோபத்தை, பகுத்தறிவு, நீதி, அன்பு என்பவைகளால் கட்டுப்படுத்த முடியும். R439:4 மேலான உள்ளுணர்ச்சிகளால் தூண்டப்படும் கோபமானது உன்னதமானதும் மனுஷனுக்கேற்றதாயுமிருக்கிறது. R1248:6 நீதியின் கொள்கைகள் சீரழிவதை நாம் காணும்போது. R5417:5 வாயில்லா ஜீவனுக்கு அதீத அநீதி இழைக்கப்-

படும்போது. R 439 : 3 , 5417 : 5 உண்மையான தேவப் பிள்ளைகள், அநீதியையும் தவறையும், கோபத்துடனும் கடிந்துகொள்ளுதலுடனும் எதிர்க்கொள்ள வேண்டும். R439:3 கோபம் எனும் குணத்தைத் தனியாகப் பிரித்துப் பார்த்தால், அது பாவமாக இருப்பதில்லை. R5417:5 சாத்தானுடைய கட்டுப்பாட்டின்கீழிருக்கும் தற்போதைய யுகத்தில், நியாயமான காரணத்திற்காக நீதியாக கோபங்கொள்ளாமல் யாராலும் வாழ முடியாது. R439:2 ஒரு நிரபராதி அநியாயமாகப் பாதிக்கப்பட்டு, அந்த விஷயத்தைக் குறித்து முழுமையாக நமக்குத் தெரியவரும்பட்சத்தில், அப்போது கோபத்தை வெளிப்படுத்துவது நமது கடமையாக இருக்கக்கூடும். ஆனால் இம்மாதிரியான சந்தர்ப்பங்கள் மிகவும் அரிதாகவே இருக்கும். R5417:5 பூர்வக்காலத்து தீர்க்கதரிசிகள் தேவ நாமம் தூஷிக்கப்-படுவதைக் கேட்டபோது கோபம் கொள்ளலாயினர். R1249:1* அப். 13:9,10ல் அப்.பவுல் இருந்தது போல, பரிசுத்த ஆவியால் நிரப்பப்பட்டிருந்தபோதிலும், இவ்வாறு கோபமடைவதற்குச் சாத்தியமிருக்கின்றது. R439:2

எபே. 4:26 - "..பாவஞ்செய்யாதிருங்கள்.."

கோபம் அன்பினால் தூண்டப்பட்டு அன்பினாலேயே கட்டுப்பாட்டிற்குள் வைக்க வேண்டும். R439:3 உங்கள் குழந்தைகளுக்கு ஒருபோதும் கோபப்பட வேண்டாம் என்று கற்றுக்கொடுக்காதீர், மாறாக "கோபங்கொண்டாலும் பாவஞ்செய்யாதிப்பது" எப்படி என்பதைக் குறித்து அவர்களுக்குக் கற்றுக்கொடுங்கள். R1249:4* (கோபத்தினிமித்தமாக) பாவம் செய்வதற்கு உங்களை நீங்களே அனுமதிக்காதீர். R1665:4* (கோபத்தின்) உச்சத்திற்கே செல்வதில்தான் ஆபத்து உள்ளது. R439:3 நாம் அதிகப்படியான பகுத்தறிவைப் பயன்படுத்தி முடிவெடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. R5417:5

எபே. 4:26 - "..சூரியன் அஸ்தமிக்கிறதற்கு முன்னாக.."

நமக்கு என்ன ஆத்திரம் வேண்டுமானாலும் இருந்துவிட்டு

போகட்டும், விரைவாக நாம் அந்த விவகாரத்தைத் தீர்த்துக்கொள்ளுகிறோமா என்பதே முக்கியம். R5974:1

எபே. 4:26 - "..உங்கள் எரிச்சல் தணியக்கடவது."

கோபத்தை உள்ளாக்குள்ளாக அடக்கி வைக்கவோ அல்லது பூட்டிப் பாதுகாக்கவோ கூடாது, ஏனென்றால் அது நிச்சயமாக நிரந்தரமான கசப்புக்கும் வெறுப்புக்கும் வழிவகுத்திடும். R5974:1

எபே. 4:27 - "பிசாசுக்கு இடங்கொடாமலும் இருங்கள்."

உச்சபட்சப் பாவ நிலையாகிய பிசாசுக்கு இடங்கொடுப்பது. R439:3 மாபெரும் எதிராளியாகிய சாத்தான்; ஒரு தந்திரமான நயவஞ்சக எதிரி. F609; R3165:6 இருளையும் மாயையையும் கொண்டு வஞ்சிப்பவன். R3165:6,5 சாத்தான் என்கிற ஒருவன் உயிரோடிருக்கிறான் என்பது இப்போது பலராலும் மறுக்கப்படுகிறது. F609; R3165:6 அப்போஸ்தலன் தனிப்பட்ட பிசாசு ஒருவன் இருக்கிறான் என்று உறுதியாக நம்பினார். R3165:6 சத்தியம் வீதிகளில் விழுந்து, தப்பறை அதன் மீது வெற்றிபெறாதிருக்கட்டும். R439:2 சிலர் கசப்பு மற்றும் தனிப்பட்ட வெறுப்படைதல் எனுமளவிற்குக் கோபமடைகிறார்கள். R439:3 பழிவாங்கும் ஆவியின் மூலமாக. R1665:4* சரியானதை மேலாக உயர்த்திப்-பிடிப்பதில் இருந்து நம்மைத் தடுப்பதற்கு, தனிப்பட்ட சுயநல நாட்டங்களை அனுமதிப்பது (கூடாது). R439:3 நாம் சோதனையிலிருந்தும் பொல்லாங்கனுடைய சக்தியிலிருந்தும் விடுவிக்கப்பட வேண்டுமானால், நாம் நமது மேய்ப்பருடன் நெருங்கி காணப்பட வேண்டும். F609

யாக். 1:19 - ஆகையால், என் பிரியமான சகோதரரே, யாவரும் கேட்கிறதற்குத் தீவிரமாயும், பேசுகிறதற்குப் பொறுமையாயும், கோபிக்கிறதற்குத் தாமதமாயும் இருக்கக்கடவர்கள்;

யாக். 1:19 - "..யாவரும்..பேசுகிறதற்குப் பொறுமையாயும்.."

ஒரு சிலர் மாத்திரமல்லாமல் (எல்லோருமே) அமரிக்கையின்/அமைதியின் பாடத்தையும், கேட்டு உள்வாங்குவது எப்படி என்பதையும், அதிகம் பேசுவதற்கு முன்பதாக தேவனால் போதிக்கப்பட்டிருப்பது குறித்த பாடத்தையும் கற்றுக்கொள்ள வேண்டியிருக்கிறது. கர்த்தரிடமிருந்து வழிநடத்துதலைப் பெற்றுக்கொள்வதற்கு முன்னதாகவே, மிகவும் முந்திக்கொண்டு, போதிப்பதற்குத் தங்களை முன்னிறுத்திக்கொள்பவர்கள், தாங்கள் என்ன சொல்கிறோம் என்பதை அறியாமல் இருப்பார்கள். R2289:4 நமது திட்டங்கள் ஏற்பாடுகள் என அனைத்தையும் உளறவோ - நமக்குத் தெரிந்த அனைத்தையும் கக்கவோ - மிகவும் முனைப்புடன் இருக்கக்கூடாது. R3674:6

யாக். 1:19 - "..கோபிக்கிறதற்குத் தாமதமாயும்.."

கிரேக்கம், orge/ஒர்கே, கோபம். தேவன் தமது கோபத்தைக் குறித்து தெரியப்படுத்தி, அதற்கான நியாயத்தையும் சுட்டிக்காட்டிடுகின்றார், ஆனால் அதேசமயம், நமது விழுக்கையின் காரணமாக, நாம் நியாயத்தீர்ப்பில்/நிதானிப்பில் தவறுகிறவர்களாய் இருக்கின்றபடியால், கோபத்தைக் குறித்து ஜாக்கிரதையாக இருக்குமாறும் அவர் நமக்கு அறிவுறுத்துகின்றார். R787:4,5

எபே. 4:31 - சகலவிதமான கசப்பும், கோபமும், மூர்க்கமும், கூக்குரலும், துஷணமும், மற்ற எந்தத் துர்க்குணமும் உங்களை விட்டு நீங்கக்கடவது.

எபே. 4:31 - "சகலவிதமான கசப்பும்.."

ஆவியின். R4759:6 இனிமைக்கு எதிரானது. R5974:1 துர்க்குணத்துடன் மிகவும் நெருங்கிய தொடர்புடைய மன வெறுப்பினை, இருதயத்தில் பிரவேசிக்க அனுமதித்தால், அது புதிய சிருஷ்டியை மீட்டெடுக்கவே முடியாத முழுமையான அழிவுக்கு வித்திட அதிக வாய்ப்புள்ளது.

R5974:1 அப்போஸ்தலன் மிக மோசமான பண்புகளில் ஒன்றினை முதலாவதாகக் குறிப்பிடுவது போல் தெரிகிறது. R5974:1 கசப்புத்தன்மையானது அடிக்கடி உவர் (உப்பு) நீரால் அடையாளப்படுத்தப்படுகிறது; சுத்தமான நீரால் அல்லாமல், மாறாக காரத்தன்மையான, குடிக்க ஏற்றதல்லாத நீரால் அடையாளப்படுத்தப்படுகிறது. R4759:3 கசப்பான ஆவி மனதில் இடம் பிடித்தவுடன், அடுத்தவரின் அனைத்து தவறுகளும் பெரிதாகவும் (மிகைப்படுத்தப்பட்டும்), அவருடைய நல்ல குணங்கள் யாவும் சிறிதாகவும் தெரியத்துவங்கும். R4759:6 "யாதொரு கசப்பான வேர் முளைத்தெழும்பிக் கலக்கமுண்டாக்குகிறதினால் அநேகர் தீட்டுப்படாதபடிக்கும்." (எபி. 12:15) R4759:3,6 இது தீய செயல்களுக்கு வழிவகுக்கிறது. R5125:2, 4759:3 கசப்பின் ஆபத்தான வேர் வளருவதற்கு நாம் அனுமதிக்கக் கூடாது. R4759:3 கர்த்தருக்கு, இத்தகைய சுபாவம் உள்ளவரிடம் அன்புகூருவது எவ்வளவு ஆகாத (impossible) காரியமாக இருக்குமல்லவா! R4760:1

எபே. 4:31 (RC) - "..சீற்றம் / Wrath.."

ஆழ்ந்த, உறுதியான மற்றும் நீடித்த கோபம், சீற்றமுள்ள, பழிவாங்கும் உணர்வு. R5974:1 "யாவரும் கேட்கிறதற்குத் தீவிரமாயும், பேசுகிறதற்குப் பொறுமையாயும், கோபிக்கிறதற்குத் தாமதமாயும் இருக்கக்கடவர்கள்." (யாக். 1:19) R787:4 தேவனுடைய கோபம் எப்போதுமே சரியான வகையிலான கோபமாக இருக்கின்றது. "அவர் நாள்தோறும் பாவியின்மேல் சினங்கொள்ளுகிற தேவன்." (சங். 7:11) R5974:2

எபே. 4:31 (RC) - "..கோபம் / Anger.."

ஒரு வார்த்தையாக சொல்லும்போது, சீற்றம் போன்று பலமான வார்த்தையாக இது இருப்பதில்லை என்பதாகத் தெரிகின்றது. R5974:1 மாம்சீகக் கோபம். R5603:6 நமது விழுந்துபோன நிலைமையின் காரணமாக நாம் நமது நியாயநீர்ப்பதில் (நிதானிப்பில்) தவறுகிறவர்களாய்

இருக்கின்றபடியால், கோபத்தைக் குறித்து எச்சரிக்கையாக இருக்குமாறு தேவன் அறிவுறுத்துகிறார். R787:4 கசப்பான ஆவி நம்முடைய இருதயத்தில் குடியேறிய பிறகே கோபம் எனும் உணர்வு வருகின்றது, மேலும் அது தொடர்ந்து நிலைத்திருந்தால், அது அடுத்தவரை வெறுப்பதற்கு வழிவகுத்திடும். R4759:6 கொஞ்ச அன்பு உள்ளவர்கள் எளிதில் கோபங்கொள்வார்கள். R5604:1 அன்பு எளிதில் சினமடையாது. அன்பு பொறுமையுள்ளது, மேலும் தீங்குசெய்வோருக்கு உதவவே முற்படும். R 5 1 2 5 : 2 அப்படியானால், நீதியாக கோபப்படுவதற்கு ஒருபோதும் சந்தர்ப்பங்களே இருக்காதா என்றால், அப்படியாக எதுவும் இது அர்த்தப்படுத்தவில்லை எனலாம். மனப்பூர்வமாக அநியாயம் நடப்பிக்கப்படும் போது தேவனே கோபப்படுகிறாரே. R5604:1 தாங்கள் விரும்பாததை (do not love) மக்கள் வெறுக்கிறார்கள். R4759:6 அதற்கு அடைக்கலம் அளித்து, பேணிப் பாதுகாக்கக் கூடாது; ஏனெனில் அது நிரந்தரமான கசப்புக்கும் வெறுப்புக்கும் வழிவகுக்கும் என்பது உறுதி. R5974:1 மாற். 3:5ல், இயேசு சரியான கோபத்தையே கொண்டிருந்தார், மாய்மாலத்தின் மீதும், வெளிச்சத்திற்கு வேண்டுமென்றே எதிர்ப்புக்காட்டியது குறித்தும் நீதியான கோபத்தை வெளிப்படுத்தினார். R787:4 நம்முடைய நிதானிப்பின் (நியாயத்தீர்ப்பின்) சமநிலை மிகவும் குறைபாடுடையதாய் இருக்கின்றபடியால், பொதுவாகவே நாம் மிகவும் அவசரப்பட்டுவிடுகிறோம். R5125:3 நமது எண்ணங்கள், வார்த்தைகள் மற்றும் செயல்களில் நாம் கவனக்குறைவாக இருந்தால், நம்மீது நமக்கே கோபம் வர வாய்ப்புள்ளது. ஆனால் ஒருவேளை இருதயமானது சரியாக இருக்குமேயானால், நம்மால் நாம் செய்யும் ஒவ்வொரு தவறிலிருந்தும் ஒரு பாடத்தைக் கற்றுக்கொள்ள முடியும். R5974:2,4 கோபத்தைத் தூண்டிவிடும் சூழ்நிலைகளில் கூட, மெதுவான பிரதியுத்தரங்களைக் கூறக் கற்றுக்கொள்வதென்பது, கிறிஸ்தவருக்கும் சரி, உலகத்தாருக்கும் சரி, எல்லோருக்குமே நல்ல கொள்கையாக இருக்கின்றது. R2325:4 நாம் கோபப்பட வேண்டிய தவறான மற்றும் அடக்குமுறையின்

சூழ்நிலைகள் ஏற்படலாம், அதாவது அந்த நேரத்தில் கோபத்தைக் காட்டாமல் இருக்கலாம் எனச் சிந்திப்பது தவறாக இருக்கும், அது நாம் தவறுக்கு ஆதரவுத் தெரிவிக்கிறோம் அல்லது அதை எதிர்ப்பதனால் ஏற்படும் விளைவை எண்ணி செயல்படுவதற்குப் பயப்படுகிறோம் என்பதைக் காட்டிவிடும் என்பதுபோன்ற சூழ்நிலைகள் ஏற்படலாம். R787:5

எபே. 4:31 - "..கூக்குரலும்.."

சச்சரவும். R5125:2

எபே. 4:31 - "..துஷணமும்.."

மற்றவருக்குக் காயம் உண்டுபண்ணும் எதையும் கூறுவது. R5471:5 இது மிகவும் மேம்பட்ட, (கோபத்தை விட) மிகவும் நுட்பமானதும், அதிக வஞ்சகமானதும், அதிக தீங்கிழைக்கும் காரியமுமாகும். R5974:1 அன்பின்மை மற்றும் துர்க்குணத்தின் கனி. R5974:4 நாம் தினந்தோறும், மணிதோறும், நமது எண்ணங்களையும், வார்த்தைகளையும், செயல்களையும் மற்றும் அவைகளுக்குப் பின்னாக இருக்கும் நோக்கங்களையும் கவனமாக கண்காணிக்க வேண்டும்; தீமையான வார்த்தைகளும், செயல்களும் இருதய நிலை ஏதோ தவறாக இருக்கின்றது என்பதையே குறிக்கின்றன. R4524:1 கர்த்தருடைய ஆவியும், அவருடைய வார்த்தையும், தீமை பேசுவதைத் தடைசெய்கின்றன. R4281:2 தீமை பேசுதல் எனும் பதத்தின் சரியான பயன்பாட்டில் வைத்துப் பார்க்கையில், அது உண்மையாக இருந்தாலும் சரி பொய்யாக இருந்தாலும் சரி, மற்றவரின் குணத்திற்குக் கேடுவிளைவிக்கும் வண்ணமாக பேசப்படும் எதுவுமே, தீமை பேச்சாகக் கருதப்படுகின்றது. R4281:2 உலகத்தில் ஒருவர் இதைத்தான் செய்து வந்தார். R5471:2 உண்மையோ பொய்யோ, இது அன்புக்கு முரணானதாய் இருக்கின்றது, மேலும் சில தீமையான நோக்கத்தால்தான் பிறந்திருக்க வேண்டும். R4281:2 இது ஓர் அவலட்சணமாகும். R4759:3 நாவினால் செய்யப்படக்கூடிய தீங்குகளுக்குக் கிட்டத்தட்ட

எல்லையே இல்லை என்று சொல்லலாம். R5974:5 கசப்பான நீரைக் கக்குவதாகும். R 5 9 7 4 : 4 இருக்கமான வழியில் பயணித்துக்கொண்டிருக்கும் சக யாத்ரீகரைப் பற்றிய அவதூறான/நற்பெயரைக் கெடுக்கிற (கட்டுக்)கதையைக் கேட்பதற்கு (மனதிற்குள்) வலியை (painful) ஏற்படுத்த வேண்டும். R5974:5 கிறிஸ்தவருக்கு இருக்கும் சிரமங்களில் ஒன்று, மற்றவரின் நற்பெயரைக் குறித்து நாம் எப்படி, எப்போது, எங்கே அமைதிக்காக்க வேண்டும் என்பதை அறிந்துகொள்ளுவதாகும். R 5 4 7 1 : 4 "நமக்குக் கிடைக்கும் சமயத்திற்குத்தக்கதாக, யாவருக்கும் ... நன்மைசெய்யக்-கடவோம்." (கலா. 6:10) R5471:6 "உங்களால் முடிந்த எல்லா நன்மைகளையும், உங்களால் முடிந்த எல்லா ஜனங்களுக்கும் செய்வதன் மூலமாக" அதிகப்படியான தீமைப் பேசுதல் தவிர்க்கப்படும். R5471:6 தீமையைக் காதுகொடுத்து கேட்பவர், கர்த்தருடைய பார்வையில் தீமை பேசுபவருக்கு இணையான குற்றவாளியாகக் கருதப்படுகிறார். எந்தவொரு தீயச் செயலிலும் உதவி செய்வதற்கு எதிராளியானவன் சமீபமாய் இருக்கிறான். R4281:6

எபே. 4:31 - "..மற்ற எந்தத் துர்க்குணமும்.."

ஆத்திர உணர்வு. R4760:1 பழைய புளிப்பு. R2283:4 துர்க்குண ஆவியானது கோபம், புறம்பேசுதல், அவதூறு, சீற்றம், பொறாமை, வெறுப்பு மற்றும் சகல (விழுந்துபோன) மாம்சம் மற்றும் பிசாசின் கிரியைகளுடன் தொடர்புடையதாய் இருக்கின்றது. R1693:3, 5973:3, 4281:3, 3831:6, 2283:4 உலகத்தின் ஆவி. இது விழுந்துபோன மனிதர்களிடையே காணப்படும் பொதுவான தீய மனப்பான்மையின் ஒரு பகுதியாகும். R1693:2 யாரையேனும் காயப்படுத்துவதற்கான மனவிருப்பம் மற்றும் அவர்களுக்கு ஏதேனும் தீங்கு ஏற்பட்டால் மகிழ்ச்சி அடையும் மனப்பான்மை. R4760:1 கர்த்தருடைய ஜனங்கள், எதிராளியால் தூண்டப்படுகிற இந்த அனைத்து பலவீனங்களையும் எதிர்த்துப் போராட வேண்டியவர்களாய் இருக்கிறார்கள். நாம் ஒரு கொள்ளைநோய்க்குப்

பயப்படுவது போல இவைகளுக்குப் பயப்பட வேண்டும். R5974:4 இதனை நம்முடைய இருதயங்களில் உள்ள அன்பின் ஆவியைக் கொண்டு புறம்பே கழித்துப்போட முடியும். R2283:4 பத்துக் கட்டளைகளில் கூறப்பட்டுள்ளபடி, புதிய சிருஷ்டிகள் பரிசுத்தக் குலைச்சல், விக்கிரக வழிபாடு, பெற்றோரை அவமதித்தல், கொலை, விபச்சாரம், பொய்ச்சாட்சி, இச்சித்தல் (பேராசை/இச்சை) ஆகியவற்றுடன் எந்த அனுதாபமும் கொண்டிருப்பதில்லை. யாருடைய இருதயங்கள் இத்திசைகளுக்கு நேராய் இயங்குகின்றனவோ அவர்களிடம் கிறிஸ்துவின் ஆவி இருப்பதில்லை, அப்படிப்பட்டவர்கள் அவருடைவர்களும் அல்ல. R3831:6

எபே. 4:31 - "..உங்களை விட்டு நீங்கக்கடவது."

விசுவாசம் மற்றும் நடைமுறைப்படுத்துதல் என்பவைகளுக்கான அக்கினி போன்ற சோதனைகள் இப்போது சபையில் அனுமதிக்கப்பட்டு வருகின்றன. R4521:3 ஏனெனில் இவை மாம்சம் மற்றும் பிசாசின் கிரியைகளாக இருக்கின்றன. NS595:1; HG693:2 எதிராளியின் இந்தக் கனிகள், இந்தத் தீய குணங்கள் (உங்களை விட்டு நீங்கக்கடவது). R5973:3,6 அதனால் நாம் தேவனுடைய இராஜ்யத்தைச் சுதந்தரித்துக் கொள்ளலாம் என்பதற்காக. R5973:3 அதனால் புதிய சிருஷ்டி ஜெயங்கொண்டவராய் இருக்கலாம் என்பதற்காக. R4760:1 மரித்ததாகக் கருதப்படுகிற மாம்சத்தின் இந்தக் கிரியைகளை மரிக்கச் செய்வதற்காக (இவைகள் உங்களை விட்டு நீங்கக்கடவது). R3831:6 நாம் ஒவ்வொருவருமே நம்மை நாமே விழிப்பாய்க் கண்காணித்து, காத்துக்கொள்ள வேண்டும், அதோடு உதவிக்காக கர்த்தரையே நோக்கியிருக்க வேண்டும், கர்த்தருடைய வார்த்தையால் நம்முடைய இருதயத்தையும் சிந்தையையும் நிரப்பிக் கொள்ள வேண்டும். R5973:6, 4759:3 தேவனுக்குப் பிரியமான குணலட்சணத்தை வளர்த்திக்கொண்டிருக்கும் அனைவரும் எல்லா அசுத்தங்களையும் புறம்பாக்கிப்போட வேண்டும். தவறாக இருக்கின்ற எதையும், நம்முடைய புதிய சிந்தைகளைக்கொண்டு எதிர்க்க வேண்டும். R5125:1

ஆவியினால் ஜெநிப்பிக்கப்பட்ட போது மரித்துவிட்டதாகக் கருதப்பட்ட சாவுக்கேதுவான சரீரத்தின் எல்லா பலவீனங்களையும் கீழ்ப்படியச்செய்வதற்கு அநுதினமும் நாட வேண்டும். R3831:6 இந்தக் கண்ணிகளுக்கு நேராய் தூண்டிவிடும் மாபெரும் எதிராளியின் நுட்பமான தாக்கங்களில் நாம் சிக்கிக்கொள்ளாதபடிக்கு எச்சரிக்கையாக இருப்போமாக. R4521:3

எபே. 4:31 - "..உங்களை விட்டு நீங்கக்கடவது."

ஒவ்வொரு இரக்கமற்ற, தயாளமற்ற, கடினமான வார்த்தைகளோ செயல்களோ, அவருடைய ஆவியால் ஜெநிப்பிக்கப்பட்ட கர்த்தருடைய ஜனங்கள் என்று நம்மைக் அறிக்கைசெய்வதற்கு எதிரான சாட்சியாக இருக்கின்றது. R 2 3 2 5 : 5 இந்தத் தீய மனப்பான்மைக்கு எதிரான போராட்டத்தை நாம் வென்றாக வேண்டும். R5973:6 ஜெபத்தில் கர்த்தரிடம் செல்லுங்கள். R 5 4 7 1 : 4 கிறிஸ்துவுக்குள்ளான புதிய சிருஷ்டிகள், மாம்சத்தைச் சிலுவையில் அறைந்து, பழைய சிருஷ்டியைப் பரிசுத்த சித்தத்தினுடைய கட்டுப்பாட்டின் கீழாகக் கொண்டுவருவதற்குக் கடமைப்பட்டிருக்கிறார்கள். R5973:3 தாராளமில்லாத மனப்பான்மை வேண்டாம். ஒருவேளை அப்படிப்பட்ட எண்ணம் ஊடுருவினால், எப்படி எந்தவொரு தொற்றக்கொடிய நோயையும் நாம் எதிர்ப்போமோ, அதுபோல அதையும் நாம் உடனடியாக விரட்டியடிக்க வேண்டும். R4759:3,6 இத்தகைய உணர்வுகளின் முதல் அறிகுறியைக் கூர்ந்து கவனித்து, சரியாகக் கையாண்டால் மாத்திரமே, இவை அகற்றப்படும். R4760:1 தங்களைத் தாங்களே சிட்சித்து, ஒழுங்குப்படுத்திக்கொள்ளுபவர்களுக்கு ஒரு விசேஷித்த ஆசீர்வாதம் கிடைக்கும். R 4 7 6 0 : 4 நம்முடைய இருதயங்களை விழிப்புடன் கவனித்துக்கொள்ள வேண்டும். R4759:3,6 நமக்கு காலம் குறைவு, அதில் நமது குணலட்சண வளர்ச்சி எனும் வேலையைச் செய்து முடிக்க வேண்டியிருக்கிறது. R5974:5 கர்த்தருடைய ஜனங்களும் புதிய சிருஷ்டியுமாகிய உங்களை

(விட்டு நீங்கக்கடவது). R3831:6 தேவனுடைய ஸ்தானாபதிகள்
என்று கூறிக்கொள்ளும் கர்த்தருடைய பிள்ளைகளிடமிருந்து
வெகு தொலைவில் இவை இருக்க வேண்டும் R5974:1,2

BIBLE STUDENTS

Food for New Creature

